

РЕШЕНИЕ

№ 482

гр. София, 17.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в закрито заседание на 17.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

като разгледа дело номер **11762** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 ДОПК.

Образувано е по жалба на „Корпоративно търговска банка“ АД /н./, ЕИК[ЕИК] срещу решение № ПИ-373/20.11.2023 г. на директора на ТД на НАП– С., с което е оставена без уважение жалбата му срещу разпореждане за присъединяване - № С232225-105-0417130/30.10.2023 г., на старши публичен изпълнител при ТД на НАП-С., дирекция „Събиране“, постановено по изп.д. № 52140000869/2014 г.

Жалбоподателят твърди, че оспореният акт е незаконосъобразен. Доколкото по отношение на него е открито производство по несъстоятелност и е постановено осребряване на имуществото, на основание чл.638, ал. 1 ТЗ се спират всички висящи изпълнителни производство по ГПК и ДОПК. Единственото публично изпълнение, по отношение на което производството следва да продължи, това е по чл. 193 ДОПК, което е неприложимо в банката несъстоятелност по арг. от чл. 21, ал. 2 ЗБН. Ето защо не следва да се постановяват актове за присъединяване на нови вземания. На следващо място, вискателят е получил плащане, което на основание чл.638, ал. 4 ТЗ следва да се върне масата на несъстоятелността. Аналогична е и нормата на чл. 21, ал. 3 ЗБН. Твърди, че следва да се спре изпълнителното производство, защото се поражда колизия с висящото производство по несъстоятелност.

Ответникът –директорът на ТД на НАП – [населено място] оспорва жалбата. моли да се потвърди обжалвания акт. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като взе предвид становищата на страните, намира следното:

Жалбата е допустима, като подадена от надлежна страна, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и в законоустановения срок.

Обжалваните актове – действия на публичния изпълнител, са издадени от компетентен за това орган. Спазена е предписаната в закона форма. При извършване на служебна проверка съдът не констатира съществени нарушения на административно – производствените правила.

По съдопроизводствения ред.

На основание чл. 268, ал. 2 ДОПК съдът се произнася с решение. Същевременно, предмет на разглеждане е жалба срещу решение на директора на ТД на НАП, с която се е произнесъл като по-горестоящ орган по жалба срещу акт на публичния изпълнител, в образувано производство по принудително изпълнение. В ДОПК не е предвиден ред, по който следва да се разглеждат посочените жалби. Следователно, на основание §2 ПЗР на ДОПК приложение следва да намерят разпоредбите на [Административнопроцесуалния кодекс](#) и [Гражданския процесуален кодекс](#).

В АПК не е предвидена изрична норма в този смисъл. Доколкото обаче се оспорва акт в производство по принудително изпълнение, следва да се цитира чл. 437, ал. 1 ГПК, предвиждаща, че жалбите, подадени срещу действието на съдебния изпълнител, се разглеждат в закрито заседание, освен когато трябва да се изслушат свидетели или вещи лица или в хипотезата на ал. 2.

Това, че ДОПК предвижда, че съдът следва да се произнесе с решение, не може да доведе до извод, че всички жалби следва да се разгледат в открито производство. С решение съдът може да се произнесе и в закрито заседание, когато не се решава спор по същество /каквото е и производството по оспорване действията на съдия-изпълнител по чл. 435 и сл. ГПК/.

По основателността на жалбата.

По отношение на жалбоподателя е образувано изп.д. № 52140000869/2014 г. След образуване на изпълнителното производство е постановено по отношение на жалбоподателя решение по чл. 13, ал. 1 ЗБН /отм./ - така решение № 922/25.5.2016 г., постановено по т.д. № 7546/2014 г. на СГС.

Съгласно чл. 638, ал. 1 ТЗ – с факта на откриване на производство по несъстоятелност и постановяване осребряване на имуществото, което съгласно чл. 634а ТЗ е постановяването на решението по чл. 630, ал. 1 ТЗ, респ. – решението по чл. 13, ал. 1 ЗБН /отм./, се спират изпълнителните производства срещу имуществото, включено в масата на несъстоятелността, с изключение на имуществата по чл. 193 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс и имуществата, за които има обявен купувач по реда на Гражданския процесуален кодекс.

Безспорно е, че процесното изпълнително производство не е спирано.

Същевременно е постановено оспореното разпореждане, с което са присъединени вземания за такси срещу жалбоподателя, въз основа на изпълнителен лист, издаден от СГС от 16.10.2023 г.

При това положение приложение следва да намери чл. 639, ал. 1 ТЗ, предвиждащ че Кредиторите, чиито вземания са възникнали след датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност, получават плащане на падежа, а когато не са получили плащане на падежа, те се удовлетворяват по реда на чл. 722, ал. 1.

Съгласно решение № 179 ОТ 18.03.2021 Г. ПО Т. Д. № 15/2020 Г., Т. К., II Т. О. НА ВКС:

„...съгласно нормата на [чл. 164, ал. 4 във вр. с, ал. 1 ДОПК](#), в хипотезата на предприето събиране на публични вземания чрез участие в производство или чрез присъединяване към открито производство по несъстоятелност на длъжника,

установеното с влязъл в сила акт публично вземане подлежи на незабавно включване от синдика в списъка на приетите от него вземания, както е предявено. То не подлежи на оспорване по реда на част IV [ТЗ](#), или чрез обжалване на определението на съда по несъстоятелността за одобряване на списъка с приетите от синдика вземания.

Предвиденото служебно приемане по отношение на сочената категория публични вземания е законодателно разрешение, което е в съгласие с вмененото с [чл. 687, ал. 2 ТЗ](#) задължение на синдика. Това означава, че публично вземане по см. на [чл. 162, ал. 2 ДОПК](#), установено с влязъл в сила акт подлежи на приемане от синдика и без носителят му да го е предявил в производството по несъстоятелност. Както е прието и в [решение № 43 от 20.06.2014 г., по т.д. № 2471/2013 г.](#) на I т.о. на ВКС разпоредбите на [чл. 164, ал. 4 и, ал. 5 ДОПК](#) са специални по отношение на разпоредбите на [ТЗ](#) относно органа, легитимиран да предяви публичните вземания и начина на приемането им, който последен в зависимост от установяването им или не с влязъл в сила акт.

Следователно когато публичното вземане е възникнало, както е в разглеждания случай, преди откриване на производството по несъстоятелност, предявяването му не се свързва с преклузивния срок по [чл. 688, ал. 1 ТЗ](#), т.е. не е нужно НАП да го предяви и то до изтичане на срока по [чл. 685, ал. 1 ТЗ](#), респ. [чл. 688, ал. 1 ТЗ](#). Щом синдикът е длъжен да включи изчерпателно посочените в [чл. 687 ТЗ](#) вземания служебно и следва да изпълни това си задължение незабавно с грижата на добрия търговец, то по аргумент от по-силното основание, не е необходимо спазване на срокове за предявяване на старите вземания, при неизпълнение задължението на синдика за тяхното служебно установяване - арг. от [чл. 658, ал. 1, т. 10 ТЗ](#).

Предвид изложеното настоящият състав намира, че жалбата е основателна. Като е постановил разпореждане за присъединяване, по висящо срещу жалбоподателя изпълнително дело, главният публичен изпълнител е постановил незаконосъобразен акт, който следва да бъде отменен.

Производството по несъстоятелност е универсално. Ето защо и при наличие на установени с влязъл в сила акт публични вземания /какви то не се спори, че са процесните/, на основание чл. 164, ал. 2 ДОПК (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.), екземпляр от акта за установяване на публичното вземане се предоставя на Националната агенция за приходите в 7-дневен срок от връчването му. Съгласно чл. 164, ал. 3 (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) публичните вземания се предявяват от Националната агенция за приходите пред съда по несъстоятелността, освен ако в закон е предвидено друго. В зависимост от това дали актът за установяване на вземането е влязъл в сила или не, синдикът предприема действията по ал. 4 или 5 на чл. 164 ДОПК, като включва съответното вземане в списъка на приетите от него вземания незабавно или под условие.

Ето защо съдът намира, че жалбата е основателна. Органът по изпълнението е постановил разпореждане за присъединяване, без да е оправомощен за това. Процесното вземане не може да бъде присъединено във висящо пред него изпълнително производство.

Водим от горното и съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалба на „Корпоративна търговска банка“ АД /н./, ЕИК[ЕИК],

разпореждане за присъединяване - № С232225- 105-0417130/30.10.2023 г., на старши публичен изпълнител при ТД на НАП-С., дирекция „Събиране“, постановено по изп.д. № 52140000869/2014 г., както и решение № ПИ-373/20.11.2023 г. на директора на ТД на НАП– С..

ВРЪЩА преписката на старши публичен изпълнител при ТД на НАП-С., дирекция „Събиране“ за преценка дали следва да се извършат действия па чл. 164, ал. 3 ДОПК в случай, че не са извършвани такива, както и за преценка дали са налице предпоставки за спиране на изпълнителното производство.

РЕШЕНИЕТО НЕ подлежи на обжалване /чл. 268, ал. 2 ДОПК/.

СЪДИЯ: